

Castell de Ferro (camping en strand).

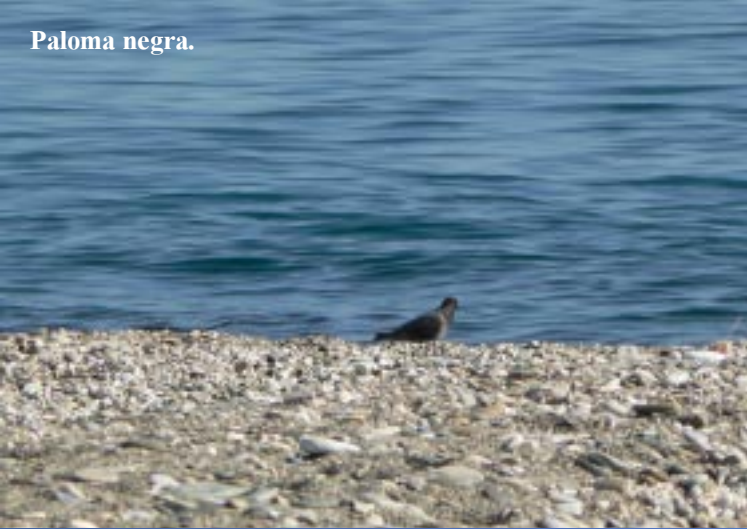
De bakker is geweest.

Groep vogels ver op zee.

Paloma negra.

18-1-2010. Castell de Ferro (camping en strand).

Tineke voelt zich niet lekker deze ochtend. Gelukkig trekt de hoofdpijn en de misselijkheid tegen elf uur weg, zodat we toch kunnen genieten van deze prachtige dag.

‘n Dag die we hoofdzakelijk buurtend en lezend doorbrengen.

Met een intermezzo van een strandwandeling oostwaarts voor mij. Tegen het eind van het strand is een grote hoeveelheid bamboe aangespoeld. Ik pik er een mooie stok uit van een dikke 2 meter. Later zaag ik die met het Zwitsers zakmes op lengte. Die komt goed te pas als we Zippy eens willen schrobben en ontdoen van zand en zout.

‘s Middags spelen we met zijn 2-en enkele potjes jeu-de-boule op de pad.

Aalscholver, *Phalacrocorax carbo*.

Gejutte en op maat gezagde bamboesteel.

Castell de Ferro (camping).

Aloe sp.

19-1-2010. Castell de Ferro (camping).

Na het ontbijt bellen we eerst ons moeder op om haar te feliciteren met haar 87e verjaardag. Dan gaan we de laatste ontwikkelingen op internet zetten. Daar zien we Lydie en Ko ook computeren. Als Arie dan ook langs komt, ga ik met hem en Ko mee naar een taverna in de buurt om een koffie met brandy te pakken. (Ik uiteraard zonder koffie.) Daar komen van de zaak schoteljes met kikkererwten in een (inkt-)vis sausje bij. De buurt van gisteren gaat uiteraard gewoon door.

Tineke komt later nog voor een koffie binnen en we sluiten met een pilsje af. Nestor Arie rekent de handel voor •8 af.

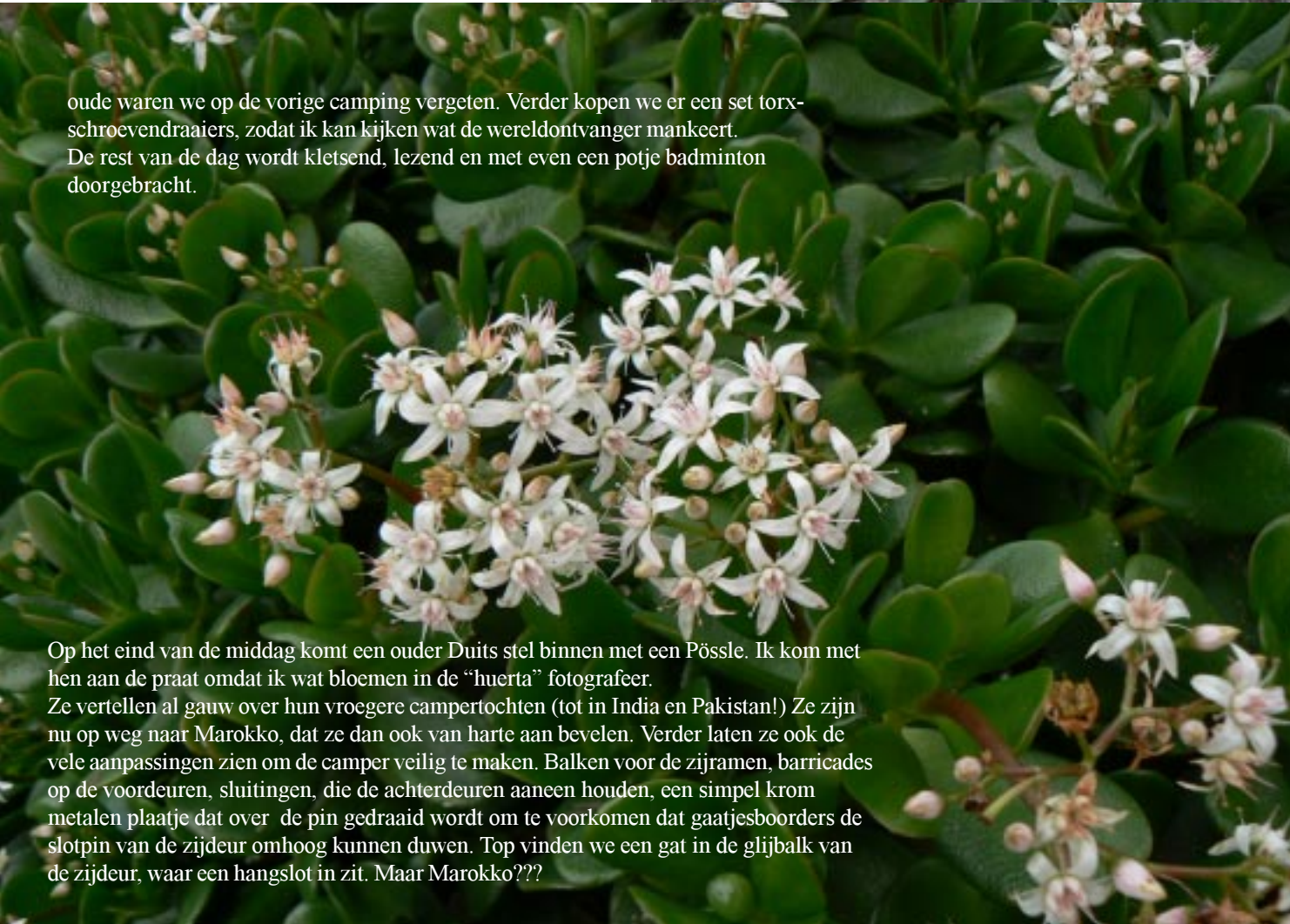
Wij lopen met Ko mee naar een ferretaria, waar we 4 grote spijkers halen om het zonnescherm vast te kunnen zetten. De

Aloe sp.

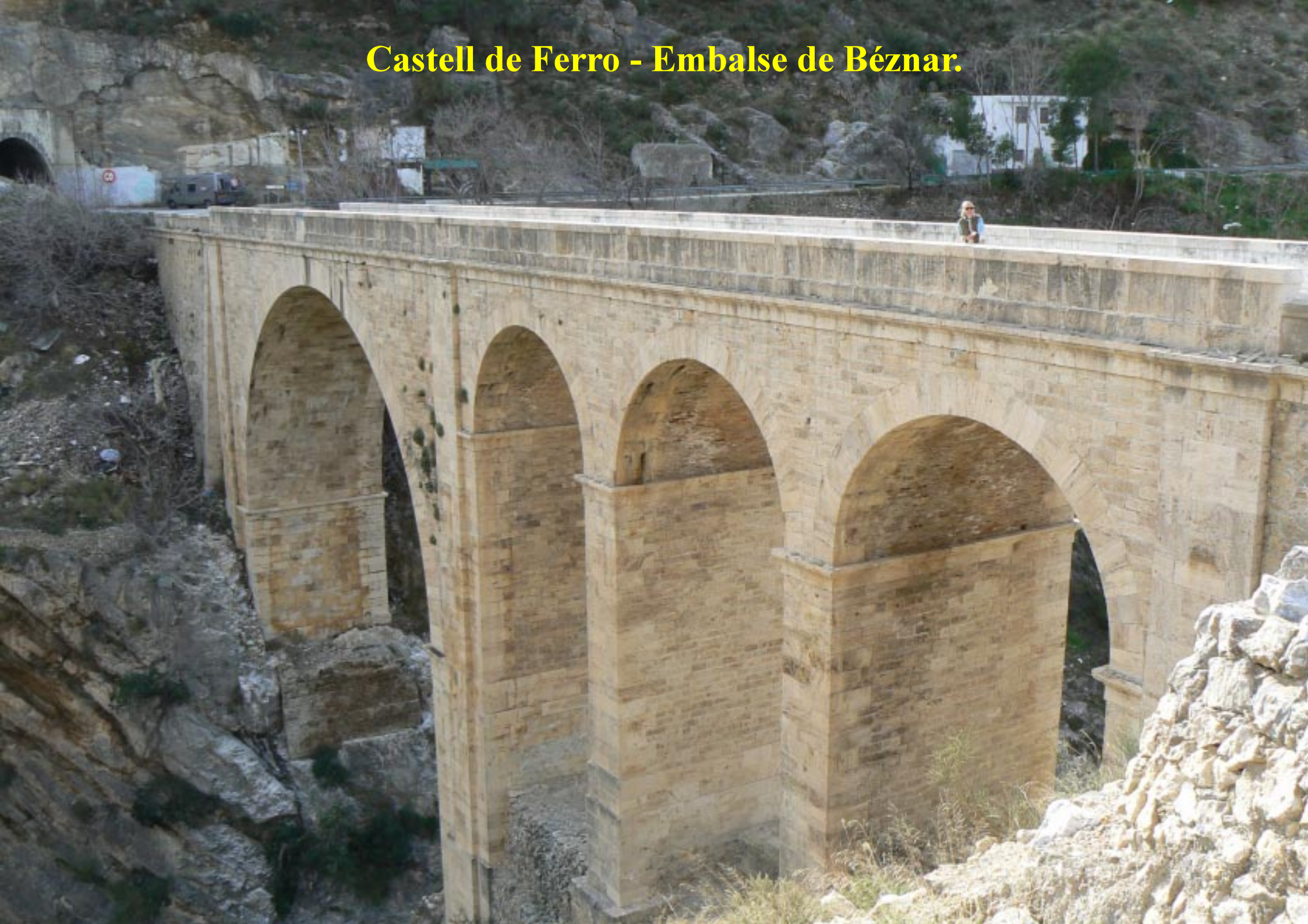
oude waren we op de vorige camping vergeten. Verder kopen we er een set torx-schroevendraaiers, zodat ik kan kijken wat de wereldontvanger mankeert. De rest van de dag wordt kletsend, lezend en met even een potje badminton doorgebracht.

Op het eind van de middag komt een ouder Duits stel binnen met een Pössle. Ik kom met hen aan de praat omdat ik wat bloemen in de "huerta" fotografeer. Ze vertellen al gauw over hun vroegere campertochten (tot in India en Pakistan!) Ze zijn nu op weg naar Marokko, dat ze dan ook van harte aan bevelen. Verder laten ze ook de vele aanpassingen zien om de camper veilig te maken. Balken voor de zijramen, barricades op de voordeuren, sluitingen, die de achterdeuren aaneen houden, een simpel krom metalen plaatje dat over de pin gedraaid wordt om te voorkomen dat gaatjesboorders de slotpin van de zijdeur omhoog kunnen duwen. Top vinden we een gat in de glijbalk van de zijdeur, waar een hangslot in zit. Maar Marokko???

Castell de Ferro - Embalse de Béznar.

20-1-2010. Castell de Ferro - Embalsa de Béznar.

Na bijna een week in Castell de Ferro gaan we weer op pad. We nemen afscheid van de burens, waarbij Tineke enige zelfgemaakte kaarten van Riet krijgt. Die zijn heel knap gemaakt.

Na pakken, lozen en tanken kunnen we dan om elf uur weg met 3878 km op de teller.

Eerst naar de haven van Motril over de rechtgetrokken weg. De MIO kan er niet mee overweg. Dit was vroeger een uitermate wild traject!

Tunnel bij Castell de Ferro.

Kustweg naar Calahonda.

Calahonda.

Strand bij haven van Motril.

Motril.

Motril.

Viaduct bij Motril.

Bij de afgesloten havens van Motril hebben we niets te zoeken. De stranden verderop houden we al zeer snel voor gezien en rijden landinwaarts naar de stad zelf. We kopen wat brood bij de %Dia en gaan dan weer door.

Omgeving van Motril.

Het gaat de Sierra de Lúgar over. Dat levert schitterende uitzichten op, ondanks de vele mijnbouw en wegeaanleg. Vanwege dat laatste is ook hier de MIO compleet van de kaart. Steeds hebben we besneeuwde toppen voor ons.

Sierra de Lújar.

Sierra de Lújar.

Presa de Rules.

Velez de Benaudalla.

Presa de Rules

DESCRIPCIÓN DE LA OBRA

1. OBJETIVO
El objetivo principal de la obra es la generación de energía eléctrica a través de un sistema de centrales hidroeléctricas, aprovechando el potencial hidráulico de la zona.

2. LOCALIZACIÓN
La obra se encuentra ubicada en el municipio de Rules, departamento de Boyacá, Colombia, en la zona alta del río Bogotá.

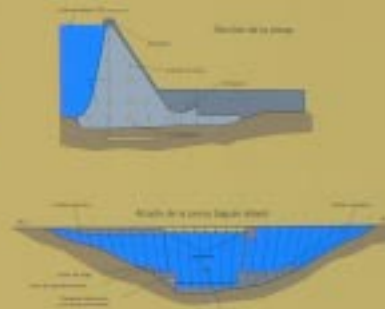
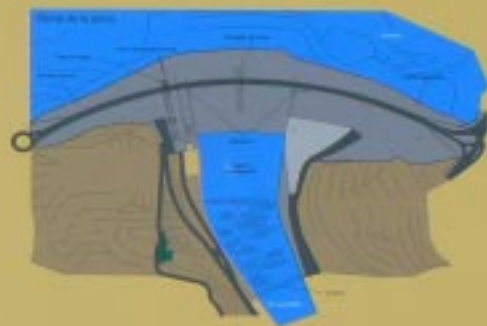
3. CARACTERÍSTICAS PRINCIPALES
La obra está conformada por un sistema de presas, canales y centrales hidroeléctricas, con una capacidad de almacenamiento de agua de aproximadamente 1.5 millones de metros cúbicos.

4. BENEFICIOS
La obra contribuye a la generación de energía limpia y renovable, mejorando el suministro eléctrico de la zona y generando empleo durante su construcción y operación.

5. DATOS TÉCNICOS
La obra tiene una longitud total de 15 km, con una altura máxima de 100 metros. El sistema de presas incluye una presa de gravedad y una presa de arco, con un total de 10 compuertas.

6. INVERSIÓN
La inversión total de la obra es de aproximadamente 1.5 millones de dólares estadounidenses.

7. ESTADO DE AVANCE
La obra se encuentra en fase de construcción, con un avance del 80% en la obra civil y el 50% en la instalación de equipos eléctricos.

Ons eerste doel (rond tweeën) is de Presa de Rules, een grote stuwdam. Enorme hoeveelheden water spuiten aan de voet van de dam naar buiten. Terwijl we staan te kijken worden nog meer gaten open gezet. Dat ziet er zeer spectaculair uit. Het waait intussen weer hard. Vanwege die wind alleen al hebben we een trui nodig. We zoeken er een cache op en lunchen dan op de parkeerplaats.

Windmolens bij Isbor.

Vanaf de brug over de Isbor.

2 van de Très Puentes, Isbor.

3e van de Très Puentes.

Béznaar.

Los Peloteos.

Een 2e cache vinden we iets verder net buiten het plaatsje Isbor bij drie grote bruggen over de gelijknamige rivier. Dan zoeken we naar de dam bij het Embalse de Béznaar en komen zo door het aardige dorpje Béznaar en gehucht Peloteos. Net buiten de laatste plaats vinden we de Presa de Béznaar. We vinden het plekje aan de dam, waar Ko het over had. Inderdaad een leuke overnachtingsplaats. Alleen het waait hier vreselijk. Zippy schudt heen en weer ondanks dat we hem met de kop in de wind hebben gezet. (15.15)
Ik maak enkele plaatjes van de dam en het meer en blijf dan ook binnen. Morgen zien we wel meer.

Presa de Bréznaar.

Presă de Brézna.

Embalse de Béznar - Granada.

21-1-2010. Embalse de Bréznar - Bobadilla (Granada).

In de loop van de nacht zwakt de wind af. Dat vinden we niet erg. Om half tien gaan we weer op pad (3949 km).

We willen via de oude weg door Durcal naar Granada rijden, maar komen Durcal niet door. Na 2 pogingen rijden we terug naar de snelweg. Zoals meestal met snelwegen is er onderweg niet zo veel te zien. Wel zien we regelmatig bordjes, die naar de oude weg verwijzen!

Dúrcal.

Dúrcal.

Dúrcal. (Ermita San Blas?)

Snelweg naar Granada.

Op de bergen is het nevelig.

Tegen elf uur komen we in het westen van Granada op de camping van Bobadilla aan. We worden binnen gehaald in een kamertje dat een sterke Arabische sfeer heeft. Na inschrijven kopen we voor vanavond kaartjes voor een flamengovoorstelling. Bus 4 naar Granada's centrum vertrekt vanaf Bobadillo zelf. De bushalte is 600 m verder.
Om een uur lopen we daar heen en hoeven niet lang op vervoer te wachten.
De wandeling door het centrum van *Granada*, het bezoek aan de *kathedraal* daar en de *flamengovoorstelling* staan in aparte PDF-files.
(Tussen 17 en 21 uur rusten we van de wandelingen uit op de camping. Dat is simpel want daar is niets te doen.)

Granada.

Camping Maria Eugenia, Bobadilla.

Kathedraal Granada.

Granada.

Ochtendnevel in Bobadilla.

22-1-2010. Alhambra, Generalife en Albaycín, Granada.

Na wat gemorrel aan de kachel (batterijen voor de ontsteking vervangen) gaan we om 10 uur door de ochtendnevel naar Bobadilla voor de bus naar het centrum. Die nevel is overigens al snel weg en het wordt een heerlijke zonovergoten dag.

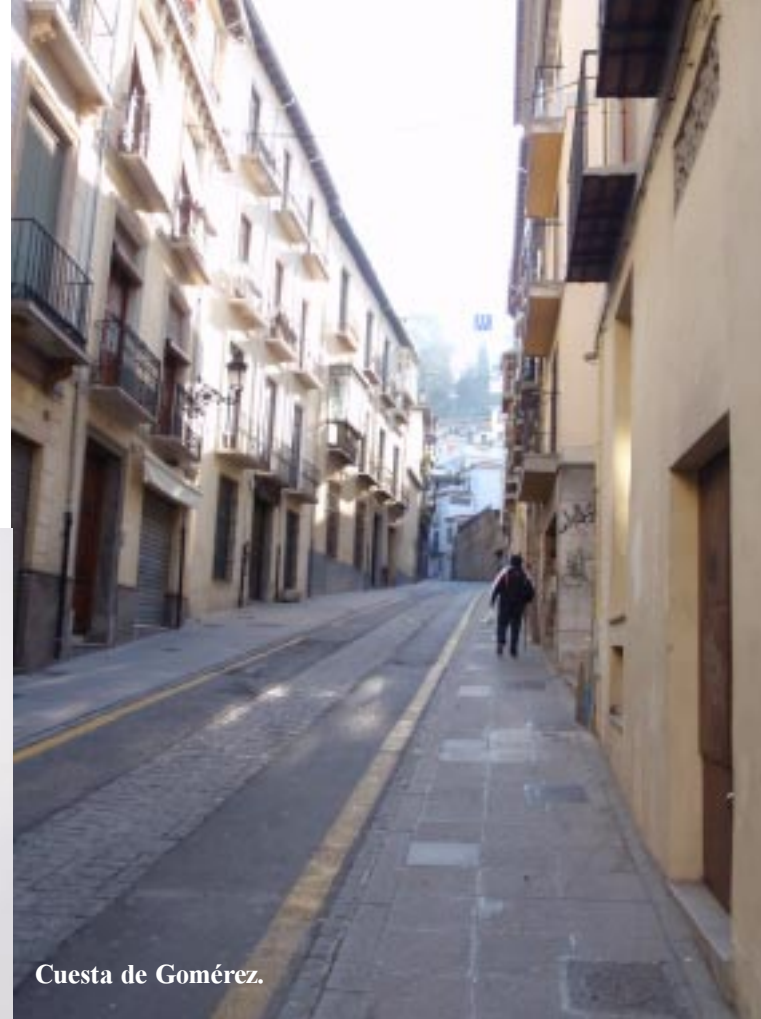
In Granada lopen we via de Cuesta de Gómez onder de Granadapoort door naar de ingang van het Alhambra. Dat gaan we dus vandaag uitgebreid bezoeken.

Van 11.15 tot 13.45 bekijken we de paleizen en tuinen van het *Alhambra* zelf en vervolgens het paleis *Generalife*, dat één heuvel verderop ligt.

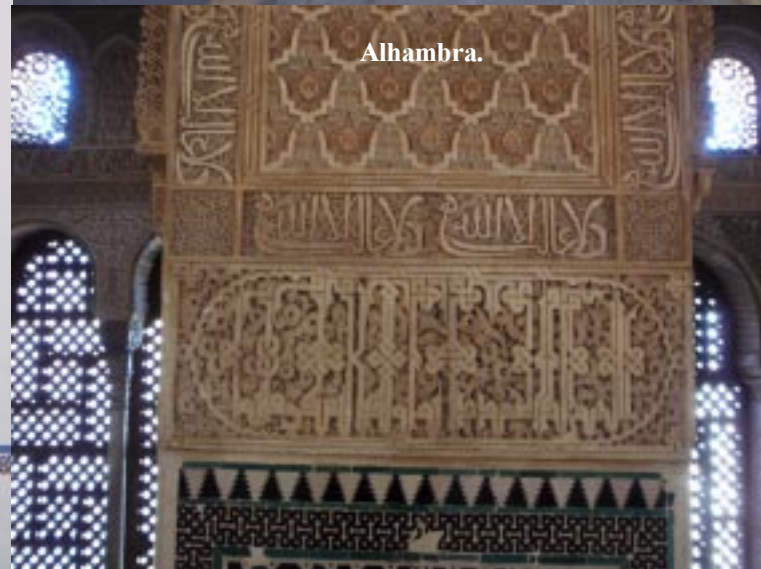
Zie voor beide bezoeken de betreffende PDF-files.

Een van de gitaarbouwers in Cuesta de Gómez.

Cuesta de Gómez.

Alhambra.

Om 14.05 lopen we het pad onder aan de muren omlaag: Cuesta de Rei Chico. Beneden pikken we in de heerlijke middagszon een terras op de Paseo de los Tristes. Nu helemaal niet triest meer. Tineke neemt sangria bij haar pizza, ik heb meer honger en neem een dagmenu met soep, paella en een heerlijke "torta de queso". Voor ons staat een man reuzenzeepbellen te trekken. Een gitarist staat te wachten tot hij klaar is om dan zijn act te doen. Helaas zijn wij klaar als hij goed en wel is begonnen. Het is een betere gitaarspeler dan die flamengoman van gisteravond!

Generalife.

Cuesta del Rei Chico.

Alhambra.

Paseo de los Tristes.

Zafra.

Om kwart voor vier lopen we weer terug naar het centrum. Nu via een lang lint van zeer smalle straatjes door de wijk Albaycín. (Parallel aan de Carrero Darro aan de gelijknamige rivier.) Wat is smal? Op één punt staat een verbodsbord voor verkeer breder dan 1,5 m! Reeds beschadigde autospiegels zijn dan ook steevast ingeklapt.

Albaycín.

Reina Isabel y Colon.

Calle de Recogidas.

Palacio de los Patos.

Calle Reyes Católicos.

De wijk dus van de wandeling gisteravond.
We zoeken nog even (tevergeefs) naar een cache tegenover het
luxe hotel Palacio de los Patos.
Om 16.40 nemen we uiteindelijk bus 4 aan de Calle de Reyes
Católicos. We hebben een grandioze dag achter de rug, maar zijn
wel hard aan rust toe.

Vervolg van de reis.